

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. marts 2017
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Krestina Kilsholm Jørgensen
Sagsnr.: 2017-0032/40-0041
Dok.: 2237679

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 210 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har stillet til justitsministeren den 23. november 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 210 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvilke krav og forudsætninger, der er for at tolke i en retssag?”

Svar:

Det fremgår af retsplejelovens § 149, stk. 1, at retssproget er dansk, og at afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, så vidt muligt skal ske ved hjælp af en uddannet translatør el.lign. Dog kan tilkaldelse af tolk undlades i borgerlige sager, når ingen af parterne gør fordring herpå, og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog. Det samme kan under sidstnævnte forudsætning finde sted i straffesager uden for hovedforhandling for landsret.

Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 740 af 1. juni 2015 om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber og forskellige andre love og om ophævelse af lov om translatører og tolke og lov om dispachører (Lempelse af dispensationsadgang til detailsalg på helligdage, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen, minimumsbeskyttelse af visse personkategorier om bord på skib, afskaffelse af indberetningspligten for kommuner og regioners deltagelse i selskaber og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører m.v.).

Ved loven blev beskikkelsesordningen for translatører og tolke ophævet. Som konsekvens heraf blev retsplejelovens § 149, stk. 1, ændret, således at der ikke længere stilles krav om, at brug af tolk i en retssag så vidt muligt skal ske ved hjælp af en translatør, der har opnået beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør.

Der var ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring i brugen af translatører og tolke i forbindelse med retssager, idet det stadig forudsættes, at der ved domstolene så vidt muligt anvendes uddannede translatører eller personer med en lignende uddannelse. Det forudsættes i lovens forarbejder, at der i forbindelse med vurderingen af, om en person er uddannet translatør eller lignende tages udgangspunkt i de eksamenskrav, som førhen var gældende for, om en person kunne blive beskikket translatør.

For at en person kan anses for at være uddannet translatør eller lignende, skal vedkommende ifølge forarbejderne til loven således enten have gennemført en erhvervsproglig candidateksamen aflagt ved et universitet, en translatøreksamen aflagt ved et universitet eller en uddannelse, som kan ligestilles hermed. Også personer, som i udlandet har fået en uddannelse, der findes at kunne ligestilles med en af de nævnte uddannelser, kan anses for at være uddannet translatør eller lignende.